

Dokument ze zasedání

A8-0065/2018

14.3.2018

ZPRÁVA

o uplatňování směrnice 2011/99/EU o evropském ochranném příkazu
(2016/2329(INI))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci
Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Zpravodajky: Soraya Post, Teresa Jiménez-Becerril Barrio

(Postup společných schůzí výborů – článek 55 jednacího řádu)

OBSAH

	Strana
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ – SHRUTÍ SKUTEČNOSTÍ A ZJIŠTĚNÍ.....	3
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	6
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU.....	18
JMENOVIÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	19

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ – SHRNUKÉ SKUTEČNOSTÍ A ZJIŠTĚNÍ

Postup a zdroje

Jednání o směrnici o evropském ochranném příkazu (dále jen „směrnice o EPO“) bylo zahájeno skupinou dvanácti států v době španělského předsednictví v roce 2010. Směrnice o EPO se zakládá na čl. 82 odst. 1 SFEU týkajícím se justiční spolupráce v trestních věcech. Dne 11. ledna 2011 vstoupila tato směrnice v platnost a členské státy měly povinnost provést ustanovení směrnice ve svém právním řádu nejpozději do 11. ledna 2015. Na Irsko a Dánsko se předpisy týkající se evropského ochranného příkazu nevztahují.

Tato zpráva přináší zpravodajkám z výborů LIBE a FEMM příležitost vyhodnotit, jak byl v dotčených členských státech uplatněn mechanismus stanovený směrnicí 2011/99/EU¹, který osobám, jež v některém z členských států získaly ochranný příkaz v trestních věcech, umožňuje požádat o evropský ochranný příkaz (dále jen „EPO“).

Tento nástroj se zakládá na zásadě vzájemného uznávání, což znamená, že ochranné příkazy vydané v jednom členském státě musejí být uznány a uplatňovány v ostatních členských státech. Jedna z hlavních výzev při uplatňování tohoto nástroje spočívá v zajištění toho, aby nebyla ochrana obětí ohrožována rozmanitostí vnitrostátních opatření.

Zpráva se rovněž zaměří na:

- překážky, s nimiž jsme se setkali při provádění na úrovni členských států;
- provázání s doplňkovými nástroji;
- výzvy spojené s rozmanitostí opatření, která mohou členské státy uplatňovat při výkonu EPO;
- dopady tohoto nástroje na ochranu obětí trestných činů;
- doporučení ohledně toho, jak překonat výzvy, s nimiž jsme se setkali při provádění.

Po svém jmenování obě spoluzpravodajky sbíraly údaje a vycházely mimo jiné z následujících zdrojů:

- slyšení pořádané na společné schůzi výborů LIBE a FEMM dne 12. října;
- posouzení dopadu *ex post* službami Parlamentu EPRS zveřejněné v září 2017;
- výměna informací s příslušnými kolegy z Evropské komise a Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) a s relevantními organizacemi na ochranu obětí.

Směrnice obsahuje ustanovení o přezkumu (článek 23), které stanoví, že „do 11. ledna 2016 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. K uvedené zprávě se případně připojí legislativní návrhy.“ V době, kdy jsme tuto zprávu vypracovávaly, Komise ještě nepředložila zprávu o provádění této směrnice.

¹ Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 2.

Obecný přehled o uplatňování směrnice o evropském ochranném příkazu

Od vstupu směrnice 2011/99/EU o EPO v platnost v lednu 2015 shromáždila Evropská komise, agentury EU a nevládní organizace jen velmi malé množství údajů umožňujících vyhodnotit na úrovni EU využívání tohoto nástroje.

Podle hodnocení výzkumné služby Evropského parlamentu (dále jen „EPRS“) zveřejněného v září 2017 bylo doposud zjištěno pouhých sedm případů uplatnění EPO. Velmi omezené využívání tohoto nástroje je překvapivé vzhledem k počtu obětí, kterým bylo přiznáno ochranné opatření v trestních věcech na úrovni členských států – a z nichž mnoho pravděpodobně pravidelně nebo příležitostně cestuje/pohybuje se/dojíždí za prací napříč EU. Pro ilustraci: odhaduje se, že v roce 2010 bylo více než 100 000 žen žijících v EU předmětem ochranných opatření spojených s genderově podmíněným násilím.

Ochranné příkazy se sice mohou uplatňovat na kohokoli, kdo potřebuje ochranu, v praxi jsou však tato opatření většinou uplatňována na ochranu žen v případech intimního či domácího násilí, obtěžování, pronásledování či sexuálního napadení. Genderově podmíněné násilí vyvolává na úrovni EU čím dál tím větším znepokojení a v roce 2014 Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA) odhadla, že jedna ze tří žen v EU byla po dovršení věku 15 let obětí fyzického a/nebo sexuálního násilí a že jedna z pěti žen zažila pronásledování (tzv. stalking). Stalking se nachází na seznamu deliktů, které nejčastěji vedou k vydání ochranného příkazu, současně se však jedná o delikt, který není trestným činem ve všech členských státech, což jednoznačně nepřiměřeně poškozuje ženy při získávání EPO.

Účelem ochranných příkazů je ochránit příslušnou osobu před činy, které mohou ohrozit její život, fyzickou či psychologickou integritu, důstojnost, osobní svobodu či sexuální integritu. Cílem je zabránit kontaktům mezi pachatelem či potenciálním pachatelem a obětí či osobou, které hrozí napadení.

Všechny členské státy mají ve svém právu určitý typ ochranných příkazů v trestních a/nebo občanských věcech. Navzdory zdánlivé podobnosti u metod, jimiž se tato opatření přijímají, však napříč členskými státy existuje široká škála opatření. Způsob, kterým jsou tato opatření uplatňována, se navíc výrazně liší mezi státy.

Aby zajistila, že má osoba, které bylo přiznáno ochranné opatření v jednom členském státě, nárok na rovnocennou ochranu při přestěhování či vycestování do jiného členského státu, zavedla EU směrnicí 2011/99/EU o EPO, tedy mechanismus pro vzájemné uznávání ochrany v trestních věcech. Ochranná opatření spadající do působnosti této směrnice se týkají situací, kdy je obětí či potenciální obětí trestného činu přiznán zákaz či omezení vstupu osoby, která je původcem rizika, na určitá místa nebo kontaktování či přístup k uvedené (potenciální) oběti ze strany této osoby, což jsou nejobvyklejší druhy ochranných opatření v EU.

V době, kdy byl tento nástroj navržen, navrhla Komise přijmout balíček sestávající ze směrnice o EPO (zabývající se trestněprávními postupy) a nařízení o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech, a to s cílem vyřešit problém odlišných právních základů v právu EU pro vzájemné uznávání ochranných opatření v občanských a trestních věcech. Nařízení (EU) č. 606/2013 stanoví mechanismus umožňující přímé uznávání ochranných příkazů vydávaných jakožto občanskoprávní opatření mezi členskými státy. Osoby, u nichž je vydán občanskoprávní ochranný příkaz v členském státě jejich pobytu, se

jej tak mohou přímo dovolávat v jiném členském státě předložením osvědčení svých práv¹ příslušným orgánům. Nařízení se používá ode dne 11. ledna 2015.

Tyto dva nástroje jsou součástí komplexního souboru právních aktů EU zaměřených na posílení ochrany obětí napříč EU.

Ochranná opatření zahrnutá v EPO závisejí na vnitrostátních právních předpisech členských států. EPO se vydávají na základě ochranných opatření, která již dříve přijal vydávající členský stát v souladu s vlastními právními předpisy. Ochrana uvedená v EPO je uznána v členském státě výkonu přijetím ochranných opatření, která umožňují jeho vnitrostátní právní předpisy.

Podle zjištění výše uvedeného *ex post* hodnocení útvaru EPRS tato směrnice nevedla ke konvergenci/sbližování rozmanitých vnitrostátních opatření. Různorodé vnitrostátní systémy ochrany obětí zůstávají v platnosti, vnitrostátní právní předpisy na ochranu obětí nebyly výrazně pozměněny a předpisy, jimiž byla směrnice provedena, zahrnují téměř přesnou kopii ustanovení směrnice, aniž by je skutečně přizpůsobovaly příslušnému právnímu řádu.

Pokud se jedná o oběti, je důležité uvést, že je třeba, aby byly chráněné osobě poskytovány odpovídající informace, včetně možnosti vyžádat si EPO, pokud se přesouvá do jiného členského státu. Autoři uvedené studie upozorňují na značné nedostatky v tomto ohledu a zdůrazňují obecnou neexistenci informačních kampaní a kampaní na posilování povědomí, které by byly zacíleny na samotné oběti napříč členskými státy. V těchto situacích jde o nedostatek informací na úkor ochrany obětí.

Protože EPO vždy předpokládá pohyb oběti z jednoho členského státu do jiného, všechny dotčené oběti budou v určitém okamžiku čelit neznámému právnímu řádu nebo jazyku, což je staví do obzvláště zranitelného postavení. Většina členských států nezavedla žádná zvláštní opatření nebo ustanovení týkající se osob se zvláštními potřebami.

Účinná ochrana obětí si žádá, aby byl postup pro přijímání a výkon EPO rychlý. Vnitrostátní prováděcí předpisy v členských státech uplatnily různé způsoby, jak zdůraznit bezodkladnost a naléhavost dotčeného postupu, a v některých případech dokonce zavedly konkrétní lhůty. Koordinace a komunikace mezi příslušnými a ústředními orgány je pro ochranu obětí a účinnost EPO rovněž důležitá.

Odborníci zdůrazňují, že je klíčové, aby byli profesionálové, kteří se pravděpodobně dostanou do kontaktu s oběťmi potřebujícími ochranná opatření, vyškoleni. Podle dostupných údajů uspořádal konkrétní školení na téma EPO jen velmi malý počet členských států.

¹ Úř. věst. L 263, 3.9.2014, s. 10–20

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o uplatňování směrnice 2011/99/EU o evropském ochranném příkazu (2016/2329(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a na články 8, 10, 18, 19, 21, 79 a 82 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na články 3, 6, 20, 21, 23, 24, 41 a 47 Listiny základních práv Evropské unie,
- s ohledem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP),
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv přijatou v roce 1948 Valným shromážděním OSN,
- s ohledem na Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) z roku 1979,
- s ohledem na deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách přijatou dne 20. prosince 1993,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte přijatou v New Yorku dne 20. listopadu 1989,
- s ohledem na Pekingskou deklaraci a akční platformu přijaté na čtvrté světové konferenci o ženách dne 15. září 1995 a na následující výsledné dokumenty přijaté na zvláštních zasedáních OSN Peking + 5 (2000), Peking + 10 (2005), Peking + 15 (2010) a Peking + 20 (2015),
- s ohledem na obecnou připomínku Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením ze dne 26. srpna 2016 týkající se článku 6 („Ženy a dívky se zdravotním postižením“) Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením,
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí („Istanbulská úmluva“) s na rozhodnutí Rady (EU) 2017/865¹ a (EU) 2017/866 ze dne 11. května 2017² o podpisu Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí jménem Evropské unie,
- s ohledem na podpis Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (Istanbulská úmluva) všemi členskými státy,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. září 2017 o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření, jménem Evropské unie, Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách

¹ Úř. věst. L 131, 20.5.2017, s. 11.

² Úř. věst. L 131, 20.5.2017, s. 13.

a domácího násilí¹,

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádějí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV²,
- s ohledem na směrnici Rady 2004/80/ES o odškodňování obětí trestných činů;
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV³, a na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV⁴,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. června 2012 nazvané „Strategie EU pro vymýcení obchodu s lidmi 2012–2016“ (COM(2012)0286),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu⁵,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013 ze dne 12. června 2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech⁶,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty⁷,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie⁸,
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech⁹,
- s ohledem na usnesení Rady ze dne 10. června 2011 o plánu posílení práv a ochrany obětí, zejména v trestním řízení¹⁰,
- s ohledem na dokument Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která

¹ Přijaté texty, P8_TA(2017)0329.

² Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57.

³ Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 2.

⁶ Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 4.

⁷ Úř. věst. L 337, 16.12.2008, s. 102.

⁸ Úř. věst. L 294, 11.11.2009, s. 20.

⁹ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

¹⁰ Úř. věst. C 187, 28.6.2011, s. 1.

- slouží svým občanům a chrání je¹,
- s ohledem na program Práva, rovnost a občanství (2014–2020),
 - s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 3. prosince 2015 nazvaný „Strategický závazek ohledně rovnosti žen a mužů v letech 2016–2019“ (SWD(2015)0278),
 - s ohledem na zprávu Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) nazvanou „Násilí na ženách: celounijní průzkum“,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 26. listopadu 2009 o odstranění násilí páchaného na ženách²,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 10. února 2010 o rovnosti žen a mužů v Evropské unii – 2009³,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. února 2014 obsahující doporučení Komisi o boji proti násilí páchanému na ženách⁴,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 9. června 2015 o strategii EU pro rovnost žen a mužů pro období po roce 2015⁵,
 - s ohledem na hodnocení provádění směrnice 2011/99/EU (PE 603.272), které vypracovalo oddělení pro následné posuzování výzkumné služby Evropského parlamentu (EPRS),
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu, jakož i čl. 1 odst. 1 písm. e) a přílohu 3 rozhodnutí Konference předsedů ze dne 12. prosince 2002 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu,
 - s ohledem na společná jednání Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví podle článku 55 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A8-0065/2018),
- A. vzhledem k tomu, že jakýkoli druh násilí páchaného na člověku je přímým porušením jeho lidské důstojnosti, která je samotným základem všech základních lidských práv, a musí být proto respektována a chráněna; vzhledem k tomu, že násilí páchané na ženách je hrubou formou diskriminace a porušování lidských a základních práv;
- B. vzhledem k tomu, že obětem násilí a zneužívání hrozí, že se následně stanou obětí druhotného a opakovaného zneužívání, odvety a zavražďování; vzhledem k tomu, že poskytování nezbytné ochrany obětem (a to i přeshraničně) proto do značné míry závisí

¹ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

² Úř. věst. C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

³ Úř. věst. C 341 E, 16.12.2010, s. 35.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0126.

⁵ Úř. věst. C 407, 4.11.2016, s. 2.

na povědomí samotných obětí, společnosti obecně a profesionálů, kteří se dostávají do kontaktu s oběťmi, včetně relevantních aktérů, jako jsou např. specializovaná ubytovací zařízení;

- C. vzhledem k tomu, že není-li lidským bytostem poskytována odpovídající ochrana před genderově podmíněným násilím, má to negativní dopady na společnost jako celek;
- D. vzhledem k tomu, že nejdůležitějším bezpečnostním aspektem každé společnosti je ochrana osobní integrity a svobody každého jednotlivce; vzhledem k tomu, že Evropský program pro bezpečnost by mezi priority měl zařadit zajištění osobní bezpečnosti a ochranu všech osob před genderově podmíněným násilím;
- E. vzhledem k tomu, že násilí a fyzické, psychologické a sexuální zneužívání postihují nepoměrně častěji ženy¹; vzhledem k tomu, že každá třetí žena v EU zažila po dovršení věku 15 let fyzické a/nebo sexuální násilí; vzhledem k tomu, že rozsah a závažnost násilí páchaného na ženách jsou v některých členských státech často přehlíženy a zlehčovány a že stále existuje znepokojivá obecně rozšířená tendence obviňovat oběti; vzhledem k tomu, že pouze přibližně jedna třetina žen, které jsou fyzicky nebo sexuálně zneužity svým partnerem, se obrátí na úřady;
- F. vzhledem k tomu, že zajištění rovnosti žen a mužů ve všech politických oblastech je hlavní zásadou Evropské unie a zásadním prvkem boje proti genderově podmíněnému násilí;
- G. vzhledem k tomu, že Istanbulská úmluva – která byla podepsána, nikoli však ratifikována, EU a všemi členskými státy² – stanoví, že veškerá její ustanovení, a zvláště opatření na ochranu práv obětí, musejí být zajištěna bez jakékoli diskriminace, a že výslovně vyzývá své signatáře, aby z pronásledování (stalkingu) učinili trestný čin; vzhledem k tomu, že ratifikace a plnohodnotné provádění Istanbulské úmluvy pomůže překonat výzvy, které přinesl EPO, tím, že bude zajištěn soudržný evropský právní rámec k předcházení násilí páchanému na ženách a boji proti němu;
- H. vzhledem k tomu, že aby došlo ke snížení odhadovaného počtu neoznámených případů násilí, musejí členské státy zavést a posílit nástroje na včasné varování a ochranu žen, aby se ženy cítily bezpečně a byly schopny genderově podmíněné násilí oznamovat; vzhledem k tomu, že značně vysoký počet neregistrovaných případů genderově podmíněného násilí by mohl spojen s nedostatkem veřejných zdrojů; vzhledem k tomu, že příslušné orgány musejí disponovat strukturami, jako jsou např. specializovaná ubytovací zařízení poskytující lékařskou a forenzní podporu, psychologické poradenství a právní pomoc, která představují bezpečné zázemí pro ženy, které se staly obětí genderově podmíněného násilí;
- I. vzhledem k tomu, že v důsledku svobody pohybu v EU se lidé často přemísťují z jedné země do druhé; vzhledem k tomu, že EPO se zakládá na potřebě zajistit práva

¹ Zpráva Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) nazvaná „Násilí na ženách: celounijní průzkum“ ukazuje, že každá třetí žena (33 %) byla po dovršení věku 15 let obětí fyzického a/nebo sexuálního násilí; každá pátá žena (18 %) zažila pronásledování (stalking) a každá druhá žena (55 %) byla vystavena jednomu či více typům sexuálního obtěžování. Vzhledem k této skutečnosti nelze násilí páchané na ženách považovat za okrajový problém, který se týká jen životů některých žen.

² <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/210/signatures?desktop=true>

a svobody právo obětí a potenciálních obětí, zejména pokud jde o výkon práva na svobodu pohybu a o to, aby jim byla při výkonu tohoto práva zajištěna trvalá ochrana;

- J. vzhledem k tomu, že předcházení násilí pomocí investic do kampaní na posilování obecného povědomí a informačních kampaní s dostatečným mediálním pokrytím, vzdělávání a školení odborníků je zásadním prvkem v boji proti genderově podmíněnému násilí; vzhledem k tomu, že Istanbulská úmluva ukládá stranám povinnost předcházet genderově podmíněnému násilí a stereotypům tím, že se budou zabývat úlohou sdělovacích prostředků; vzhledem k tomu, že nedostatečné povědomí o možnosti požádat o EPO mezi oběťmi využívajícími vnitrostátních ochranných opatření má negativní dopady na jeho provádění; vzhledem k tomu, že kampaně a programy na posilování povědomí o tomto problému zaměřené na boj proti zlehčování domácího a genderově podmíněného násilí by pomohly posílit odhodlání obětí oznamovat případy zneužívání a žádat o vnitrostátní i unijní ochranné příkazy (EPO) a zvýšily by také důvěru obětí v příslušné orgány;
- K. vzhledem k tomu, že v roce 2010, kdy bylo EPO navrženo Evropskou radou, bylo 118 000 žen žijících v EU předmětem ochranných opatření spojených s genderově podmíněným násilím; vzhledem k tomu, že v roce 2011 se odhadovalo, že v EU by v průměru 1 180 osob potřebovalo setrvalá přeshraniční ochranná opatření;
- L. vzhledem k tomu, že nevládní organizace často hrají v mnoha členských státech nepostradatelnou úlohu při podpoře obětí;
- M. vzhledem k tomu, že EPO jsou nástrojem vzájemného uznávání a spolupráce, který může řádně fungovat a chránit oběti teprve tehdy, jakmile je plnohodnotně proveden ve všech členských státech;
- N. vzhledem k tomu, že – zejména v případech, kdy dojde k násilí – některé členské státy přijímají ochranná opatření na základě trestního řízení, přičemž jiné státy vydávají ochranné příkazy na základě řízení občanskoprávního;
- O. vzhledem k tomu, že provádění EPO čelí mnoha obtížím, protože v členských státech EU existuje široká škála ochranných opatření a justiční systémy členských států jsou rozmanité, což by mohlo vést k tomu, že bude ohroženo řádné uplatňování EPO ve prospěch obětí, a snižovat počet vydaných EPO;
- P. vzhledem k tomu, že většina členských států nemá žádný registrační systém, který by evidoval údaje o ochranných příkazech, a že neexistuje ani žádný evropský centrální registrační systém, který by veškeré relevantní unijní údaje shromažďoval; vzhledem k tomu, že kvůli nedostatku údajů je obtížné posoudit provádění EPO a řešit nedostatky v právních předpisech nebo provádění;
- Q. vzhledem k tomu, že EPO se uplatňuje na oběti všech typů trestných činů, včetně obětí terorismu, obchodování s lidmi, genderově podmíněného násilí a organizované trestné činnosti; vzhledem k tomu, že k lidem ve zranitelných situacích, kteří se stali obětí trestného činu a žádají o EPO, je třeba přistupovat obzvláště ohleduplně;
- R. vzhledem k tomu, že existuje silná vazba mezi fungováním EPO a minimálními pravidly pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu na základě směrnice

2012/29/EU;

1. vyzývá členské státy, aby jednoznačně odsoudily všechny formy genderově podmíněného násilí a násilí páchaného na ženách, zavázaly se k jejich vymýcení a zajistily, že na tyto druhy násilí bude uplatňována nulová tolerance;
2. žádá členské státy a Komisi, aby zavedly hledisko genderu do všech svých politik, zejména těch, které by mohly být spojeny se zvyšováním informovanosti o násilí vůči ženám a jeho zjišťováním a s ochranou a zajištěním integrity obětí;

Obecné hodnocení uplatňování směrnice a doporučení ohledně toho, jak zlepšit toto uplatňování a fungování EPO

3. uznává, že všechny členské státy, na které se vztahuje směrnice o EPO, Komisi oznámily její provedení ve vnitrostátním právu;
4. je si vědom pozitivního dopadu, který mohlo mít vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva na přeshraniční ochranu obětí; domnívá se, že EPO má potenciál stát se účinným nástrojem na ochranu obětí v moderním světě, který se vyznačuje vysokou mobilitou a absencí vnitřních hranic; se znepokojením však konstatuje, že od provedení směrnice o EPO bylo v členských státech zjištěno pouhých sedm EPO, navzdory tomu, že v posledních několika letech byly v členských státech podány tisíce žádostí o vydání vnitrostátního ochranného příkazu a tisíce těchto příkazů také byly vydány¹;
5. s politováním konstatuje, že Komise nepředložila v termínu do 11. ledna 2016 Parlamentu a Radě zprávu o uplatňování směrnice o EPO; vyzývá Komisi, aby splnila svou povinnost předložit zprávu, jak ji stanoví směrnice, a aby do své zprávy zahrnula zmapování vnitrostátních ochranných opatření, přehled činností odborné přípravy, analýzu dodržování práva obětí na bezplatnou právní pomoc ze strany členských států, včetně údajů o tom, zda oběti nesou jakékoli náklady v souvislosti s ochranným opatřením, a zmapování informačních kampaní probíhajících v členských státech;
6. připomíná, že vykonávající stát má povinnost přiznat EPO tutéž prioritu, kterou mu přiznává vydávající stát, navzdory komplikacím a právním obtížím, které to zahrnuje;
7. je znepokojen, že při výkonu EPO panuje značný nedostatek koordinace a komunikace mezi členskými státy; vyzývá členské státy, aby zdokonalily a společně posílily spolupráci a komunikaci s ohledem na EPO, neboť by to umožnilo začít uplatňovat mnohem účinnější postupy a simultánní přeshraniční opatření v členských státech;
8. trvá na tom, že je nezbytné zlepšit shromažďování statistických údajů s cílem posoudit rozměr problému a výsledky opatření přijatých k omezení genderově podmíněného násilí; vyzývá členské státy, aby standardizovaly a digitalizovaly formuláře pro EPO, zavedly vnitrostátní systém registrující EPO s cílem shromažďovat údaje a také zdokonalit výměnu informací s Komisí a členskými státy; vyzývá členské státy, aby

¹ Studie EPRS o hodnocení provádění směrnice 2011/99/EU o evropském ochranném příkazu uvádí, že „se odhaduje, že v roce 2010 bylo více než 100 000 žen žijících v EU předmětem ochranných opatření spojených s genderově podmíněným násilím“.

shromažďovaly a pravidelně předávaly Komisi údaje rozčleněné podle pohlaví a údaje týkající se počtu žádostí o vydání EPO, počtu vydaných EPO a provedených EPO a informace o typech trestných činů;

9. vyzývá Komisi, aby zavedla evropský registrační systém, který by shromažďoval údaje o EPO od všech členských států;
10. vybízí k navržení a uplatňování jednotného formuláře pro žádost o ochranný příkaz a jeho uznání, který by byl platný jak z trestního, tak z občanskoprávního hlediska, a mohl by být používán ve všech členských státech; žádá, aby byl rovněž zaveden digitální systém správy, který by usnadnil koordinaci, standardizoval shromážděné údaje a urychlil jak správu příkazů, tak vypracovávání operačních statistik na úrovni EU;
11. vyzývá Komisi a členské státy, aby zveřejnily úplný seznam orgánů příslušných k vydávání a uznávání EPO a ústředních orgánů, které EPO předávají a kterým jsou předávány zahraniční EPO, v členských státech a aby tento seznam učinily snadno přístupným s cílem umožnit chráněným osobám a organizacím na podporu obětí požádat o vydání EPO nebo řešit s tím spojené problémy; vyzývá členské státy, aby posílily své celostátní a místní instituce a příslušné orgány s cílem zvýšit přístupnost a použitelnost EPO způsobem, který podpoří jejich vydávání;
12. vyzývá Komisi, aby podporovala výměnu osvědčených postupů a spolupráci mezi členskými státy a mezi těmito státy a občanskou společností ve všech podobách s cílem zaručit řádné fungování EPO;
13. zdůrazňuje, že oběti trestné činnosti, které zvažují nebo by mohly zvažovat, že si vyžádají vnitrostátní ochranný příkaz, by měly být automaticky a řádně informovány a příslušný orgán by jim měl ústně i písemně připomenout možnost vyžádat si v průběhu trestního řízení EPO; zdůrazňuje, že osoba, na níž se vztahuje ochranné opatření a která žádá o vydání EPO, by neměla nést finanční náklady;
14. vyzývá členské státy, aby v souvislosti s poskytováním pomocných a podpůrných opatření při žádosti o EPO prováděly individuální hodnocení s genderově citlivým přístupem;
15. s politováním konstatuje problematický přístup ke spravedlnosti a k právní pomoci pro oběti všech druhů trestné činnosti v některých členských státech, který vede k tomu, že oběti není poskytován dostatek informací ohledně možnosti požádat o EPO; domnívá se, že členské státy by měly zajistit poskytování bezplatné právní pomoci, správné podpory a náležitých informací osobám chráněným v rámci EPO, neboť to je zásadní pro používání tohoto nástroje a jeho účinnost, a to jak ve fázi vydání, tak ve fázi prosazování; vyzývá členské státy, aby navýšily prostředky určené na monitorování a předcházení násilí vůči ženám ve venkovských oblastech;
16. vyzývá členské státy, aby informovaly chráněné osoby o doplňkových zdrojích sociální pomoci, které jsou k dispozici v přijímajícím státě, jako jsou rodinné dávky, ubytování atd., neboť tato opatření jsou mimo oblast působnosti EPO;
17. zdůrazňuje, že v rámci ochrany a doplňkové sociální pomoci je nezbytné věnovat

zvláštní pozornost dětským obětem a dětem obětí trestné činnosti, zejména pokud existuje riziko, že by mohli být obětí sexuálního útoku;

18. s politováním konstatuje, že členské státy před vydáním, při vydávání a po vydání EPO nezaručují překladatelské a tlumočnické služby do jazyka, jemuž oběť rozumí;
19. zdůrazňuje, že oběti by v průběhu postupů spojených s EPO měly mít vždy právo být vyslyšeny; zdůrazňuje, že je třeba, aby tyto překladatelské a tlumočnické služby byly bezplatně k dispozici během celého postupu EPO; zdůrazňuje tudíž, že všechny relevantní dokumenty by měly být přeloženy do jazyka, jemuž oběť rozumí;
20. s politováním konstatuje, že členské státy uplatňují nedostatečný počet opatření ve prospěch obětí ve zranitelných situacích nebo obětí se zvláštními potřebami; domnívá se, že škrty ve veřejných výdajích mají v mnoha případech negativní dopad na zdroje dostupné pro uplatňování uvedených zvláštních opatření; vyzývá tudíž členské státy, aby ve spolupráci s Komisí a příslušnými organizacemi pracujícími v oblasti ochrany obětí přijaly zvláštní obecné pokyny a opatření na usnadnění získávání EPO pro oběti ve zranitelných situacích nebo obětí se zvláštními potřebami;
21. zdůrazňuje, že kvůli narůstajícímu a nebezpečnému trendu obchodování s lidmi může být evropský ochranný příkaz velmi užitečným nástrojem pro oběti obchodování s lidmi; vyzývá proto Komisi, aby začlenila EPO do strategie EU pro boj proti obchodování s lidmi;
22. domnívá se, že za účelem plného využití potenciálu ochranného příkazu a zajištění přijetí obdobných ochranných opatření ve vydávajícím a vykonávajícím členském státě musí být tento nástroj co nejrychlejší, nejúčinnější a nejvíce automatický a co nejméně byrokratický; vyzývá Komisi a členské státy, aby pro příslušné orgány v členských státech stanovily jednoznačný a krátký časový rámec v délce dvou týdnů pro vydání EPO a pro jeho oznámení s cílem zabránit prohlubování nejistoty chráněných osob a zesilování tlaku, jemuž čelí, a aby pro účely dosažení téhož cíle vydaly příslušným orgánům pokyn, aby obětem v průběhu postupu rozhodování ve věci jejich žádosti o EPO poskytovaly dostatek informací, včetně toho, že jim budou oznamovat jakékoli incidenty, k nimž v průběhu tohoto postupu dojde; v této souvislosti naléhavě vyzývá členské státy, aby orgánům pracujícím s EPO přidělily dostatečné zdroje s cílem usnadnit účinný systém zohledňující situaci oběti;
23. vyzývá členské státy, aby řádně zohledňovaly zájmy chráněné osoby a aby zajišťovaly bezpečné zázemí osobám oznamujícím násilné skutky tím, že budou plně dodržovat povinnost nesdělovat osobě, která je původcem nebezpečí, informace o místě, kde se chráněná osoba nachází, a další podrobnosti o této osobě, není-li to naprosto nezbytné pro účely splnění cílů ochranného příkazu; zdůrazňuje, že kdykoli situace vyžaduje, aby byl pachatel informován o jakýchkoli podrobnostech ohledně EPO, musí být oběť o tomto rozhodnutí informována;
24. vyzývá členské státy, aby zvážily zavedení specifických postupů usnadňujících vydávání EPO s cílem chránit členy rodiny, kteří žijí po boku oběti, na niž se EPO již vztahuje;

25. poukazuje na vzrůstající účinnost nových technologií, jako jsou např. systémy monitorování na základě GPS a aplikace pro „chytré telefony“, které spustí poplach, hrozí-li bezprostřední nebezpečí, jakožto prostředku pro zdokonalení účinnosti a přizpůsobivosti EPO jak ve vydávajícím, tak ve vykonávajícím státě; je znepokojen tím, že tyto nové technologie využívá pouze omezený počet členských států;
26. zdůrazňuje, nakolik je důležité monitorovat EPO ve vykonávajícím členském státě v souvislosti s hrozbou, již oběť čelí, s cílem zjistit, zda byla přijatá ochranná opatření řádně provedena a zda je třeba je revidovat;
27. vyzývá Komisi, aby monitorovala provádění této směrnice a bezodkladně zahájila řízení o porušení Smlouvy proti všem členským státům, které ji porušují;
28. v souladu s představou, kterou opakovaně nastínila sdružení obětí genderově podmíněného násilí, vyzývá k otestování postupů, jež změní tradiční přístup, který ke koncepci ochrany zaujímá většina členských států; zdůrazňuje, že metody, které se uplatňují za účelem zabránění rizikům, by měly kromě obvyklých opatření ve prospěch obětí zahrnovat také prevenci, dohled, kontrolu a sledování osob působících újmou a že mezi preventivní opatření, jež je třeba uplatňovat, by měla být prioritně zahrnuta povinná převýchova pachatelů;
29. vyzývá Komisi a členské státy, aby důkladně přezkoumaly možné způsoby, jak zdokonalit právní předpisy spojené s EPO a jeho účinné provádění ve všech členských státech a také praktickou podporu s cílem zaručit obětem násilí, které jsou chráněny na vnitrostátní úrovni, jejich právo na mezinárodní ochranu a na pomoc a podporu, na které mají nárok;
30. vyzývá agentury EU, jako je např. FRA a Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE), aby uplatňování směrnice pravidelně monitorovaly;
31. vyzývá Komisi, aby vyhlásila výzvu k podávání návrhů týkající se monitorování ze strany občanské společnosti a podávání zpráv o situaci s cílem zdokonalit fungování nástroje EPO v členských státech a aby za tímto účelem zpřístupnila finanční prostředky EU nevládním organizacím;
32. vyzývá Komisi, aby vyhlásila výzvy k podávání návrhů v oblasti podpory výzkumu zaměřeného na využívání vnitrostátních a evropských ochranných příkazů a aby koordinovala kampaně na posilování povědomí v členských státech s cílem informovat oběti trestných činů o možnosti požádat o EPO a o přeshraničních ochranných opatřeních;
33. vyzývá členské státy, aby posílily svou spolupráci s nevládními organizacemi a aby poskytovaly všem úředníkům, kteří pracují s oběťmi ve vztahu k EPO a jsou klíčoví pro řádné uplatňování této směrnice, povinná, praktická a průřezová školení založená na étosu lidských práv a orientovaná na služby; zdůrazňuje, že ve všech členských státech by měla být zavedena specifická a pravidelná školení a také kurzy týkající se EPO a určené policistům, personálu příslušných vnitrostátních orgánů, právníkům, sociálním pracovníkům a sdružením a nevládním organizacím zabývajícím se oběťmi násilí; požaduje, aby byla zaměstnancům pracujícím s případy genderově podmíněného násilí poskytnuta náležitá odborná příprava zohledňující zvláštní potřeby žen, které jsou

oběťmi násilí, a aby jim byly přiděleny dostatečné zdroje umožňující upřednostňovat genderově podmíněné násilí;

34. vzhledem k tomu, že misogynie a sexismus jsou v našich společnostech hluboce zakořeněné, a vzhledem k tomu, že děti a dospívající jsou stále častěji vystavováni násilí on-line, vyzývá členské státy, aby do osnov základních a středních škol zařadily výuku o rovnosti žen a mužů a nenásilí, a to tak, aby žáci o těchto otázkách diskutovali a byly využity všechny učební příležitosti, které se k tomuto účelu nabízejí;
35. zdůrazňuje, že nové prostředky komunikace, např. prostřednictvím digitálních platforem, jsou využívány jakožto nová forma genderově podmíněného násilí zahrnujícího také hrozby a obtěžování; vyzývá tedy členské státy, aby tyto aspekty zohlednily při vydávání a/nebo provádění EPO;

Obecná doporučení týkající se genderově podmíněného násilí

36. vyzývá Komisi, aby do Evropského programu pro bezpečnost začlenila ochranu všech občanů, zejména těch z nich, kteří se nacházejí v nejzranitelnější situaci, s tím, že se obzvláště zaměří na oběti trestných činů, jako je obchodování s lidmi nebo genderově podmíněné násilí, a to včetně obětí terorismu, které rovněž potřebují zvláštní pozornost, podporu a společenské uznání;
37. vyzývá Komisi, aby uspořádala kampaně vybízející ženy, aby genderově podmíněné násilí ve všech podobách oznamovaly, aby mohly být chráněny a zvýšila se přesnost údajů o genderově podmíněném násilí;
38. zdůrazňuje, že v souladu s hodnotící zprávou vypracovanou službou EPRS je prvotní příčinou odlišné míry využívání vnitrostátních a evropských ochranných příkazů skutečnost, že oběti a mnozí profesionálové nevědí o možnostech, které tato směrnice nabízí; vyzývá tudíž členské státy, aby přijaly plnou odpovědnost za své občany a aby se zapojením nevládních organizací zahájily dlouhodobé, průřezové a informační osvětové kampaně ohledně dostupných ochranných nástrojů a jejich využívání, přičemž se zaměří na: a) celou společnost, b) potenciální oběti, zejména ženy, u nichž je v platnosti vnitrostátní ochranný příkaz, a c) profesionály, jako jsou policisté, úředníci v soudnictví a poskytovatelé právní pomoci a sociálních a tísňových služeb, kteří jsou prvními osobami, které se s oběťmi setkají; vyzývá proto Komisi, aby na zahájení těchto informačních programů vyčlenila finanční prostředky;
39. bere na vědomí existenci portálu e-justice, který provozuje Komise za přispění členských států; vítá iniciativu Komise rozšířit stávající sekci „Oběti trestných činů“ portálu e-justice a zahrnout do ní veškeré náležité informace týkající se práv obětí, včetně specifických obecných pokynů pro jednotlivé země týkajících se oznamování případů násilí; zdůrazňuje, že je třeba koncipovat sekci pro oběti jako snadno použitelný praktický nástroj a informační zdroj, který by měl být k dispozici ve všech úředních jazycích EU; vybízí členské státy, aby zavedly uživatelsky vstřícné webové stránky věnované právům obětí, které by zahrnovaly také EPO a digitální platformu pro oznamování s cílem usnadnit zjišťování případů genderově podmíněného násilí a které by byly snadno přístupné např. prostřednictvím vnitrostátních portálů s právními informacemi;

40. naléhavě vybízí členské státy, aby posílily svou spolupráci s nevládními organizacemi činnými v oblasti podpory obětí násilí s cílem vypracovat strategie zahrnující jak proaktivní, tak i reaktivní opatření týkající se genderově podmíněného násilí, fungování nástroje EPO a nezbytných změn legislativy a podpůrných opatření;
41. vyzývá Komisi, aby předložila právní akt, kterým by podpořila členské státy při prevenci a odstraňování všech forem násilí na ženách a dívkách a genderově podmíněného násilí;
42. vyzývá Radu, aby aktivovala překlenovací ustanovení, tj. aby jednomyslně přijala rozhodnutí o tom, že násilí páchané na ženách a dívkách (a jiné druhy genderově podmíněného násilí) představuje oblast trestné činnosti podle čl. 83 odst. 1 SFEU;
43. naléhavě žádá, aby byl podpořen proces, který napomůže postupnému sblížení právních předpisů uplatňovaných na násilné chování vedoucí k vydání ochranného příkazu; zdůrazňuje závažnost útoků, které se zaměřují zejména na ženy a které by měly být trestným činem ve všech členských státech, a také skutečnost, že ochranná opatření v případech genderově podmíněného násilí by měly rovněž přijímat soudy;

Směrem k soudržnému právnímu rámci EU na ochranu obětí

44. vítá skutečnost, že dne 13. června 2017 bylo podepsáno přistoupení EU k Istanbulské úmluvě, která zaujímá ucelený, komplexní a koordinovaný přístup, přičemž do centra pozornosti klade práva obětí, a která by měla být plně propojena s EPO; vyzývá EU, aby zajistila široké přistoupení k této úmluvě s cílem předcházet násilí vůči ženám, bojovat proti beztrestnosti a chránit oběti; zdůrazňuje význam tohoto nástroje pro překonání jedné z překážek bránících uplatňování EPO, a to skutečnost, že pronásledování (tzv. stalking) není trestným činem ve všech členských státech; v souladu se svým usnesením ze dne 12. září 2017 o přistoupení k Istanbulské úmluvě žádá Komisi, aby určila koordinátora EU pro oblast násilí vůči ženám, který by odpovídal za koordinaci, provádění, monitorování a hodnocení politik, nástrojů a opatření EU s cílem předcházet všem formám násilí vůči ženám a dívkám a bojovat proti nim a jednal jako zástupce EU ve Výboru smluvních stran této úmluvy;
45. vyzývá všechny členské státy, které tak doposud neučinily, aby ratifikovaly a v plné míře vymáhaly Istanbulskou úmluvu a vyčlenily přiměřené finanční a lidské zdroje na předcházení násilí vůči ženám a genderově podmíněnému násilí a na boj proti němu, a to i prostřednictvím emancipace žen a dívek, ochrany obětí a umožnění toho, aby jim bylo přiznáváno odškodnění;
46. vyzývá členské státy, aby zajistily, aby se všem profesionálům pracujícím s oběťmi veškerých násilných činů ve smyslu Istanbulské úmluvy dostalo náležitého proškolení, postupů a pokynů, a zabránilo se tak diskriminaci či opakované viktimizaci v průběhu soudního řízení, lékařských postupů a policejního šetření;
47. vítá povinnost stanovenou Istanbulskou úmluvou zřídit celostátní nepřetržitě fungující bezplatné telefonní linky pomoci, které by volajícím poskytovaly poradenství v souvislosti se všemi druhy násilí spadajícími do oblasti působnosti této úmluvy; vyzývá členské státy, aby tento nástroj v náležitých případech využily a aby obětem poskytovaly informace týkající se EPO;

48. zdůrazňuje, že s nedostatky justiční a praktické povahy, které se projevily při uplatňování této směrnice, je možné bojovat prostřednictvím řádné součinnosti a koordinace jednotlivých unijních nástrojů na ochranu obětí, jako jsou např. rámcové rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativě zajišťovací vazby a rámcové rozhodnutí o probačních opatřeních¹, nařízení 606/2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech² a směrnice 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu, jež ustavila právo na informace a na bezplatné tlumočnické služby a překlad informací a která zaujímá komplexní přístup k obětem se zvláštními potřebami, včetně obětí genderově podmíněného násilí;
49. vyzývá členské státy, aby oběti informovaly o dalších ochranných opatřeních v případě, kdy se vykonávající stát ocitne mimo oblasti působnosti této směrnice;
50. vyzývá Komisi, aby přijala opatření s cílem přezkoumat stávající nástroje právní ochrany obětí trestných činů a zavést v této věci soudržný právní rámec EU;
51. vyzývá Komisi, aby přezkoumala, jak je tato směrnice uplatňována v souvislosti s příbuzným nástrojem v občanských věcech, konkrétně nařízením (EU) č. 606/2013, a aby předložila obecné pokyny upravující, jak by mohly být tyto dva právní nástroje EU usilující o ochranu obětí díky uznávání ochranných opatření přijatých v rámci vnitrostátních občanskoprávních či trestněprávních řízení členskými státy účinněji uplatňovány;
-
- ◦
52. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Agentuře Evropské unie pro základní práva a Evropskému institutu pro rovnost žen a mužů.

¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie, Úř. věst. L 294, 11.11.2009, s. 20, a rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty, Úř. věst. L 337, 16.12.2008, s. 102.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013 ze dne 12. června 2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech, Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 4.

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	27.2.2018
Výsledek konečného hlasování	+: 54 -: 6 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Asim Ademov, Martina Anderson, Maria Arena, Heinz K. Becker, Monika Beňová, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Frank Engel, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Mary Honeyball, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Florent Marcellesi, Roberta Metsola, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Maria Noichl, Liliana Rodrigues, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Ángela Vallina, Udo Voigt, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Anna Záborská, Tomáš Zdechovský, Auke Zijlstra, Maria Gabriela Zoană
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Rosa Estaràs Ferragut, Maria Grapini, Lívia Járóka, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Urszula Krupa, Jeroen Lenaers, Andrejs Mamikins, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Jaromír Štětina
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Franc Bogovič, Iris Hoffmann, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Svetoslav Hristov Malinov, Dennis Radtke, Julia Reid, Dominique Riquet, Tadeusz Zwiefka

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

54	+
ALDE	Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Sophia in 't Veld, Ivan Jakovčić, Dominique Riquet, Cecilia Wikström
ECR	Monica Macovei, Helga Stevens
GUE/NGL	Martina Anderson, Malin Björk, Ángela Vallina
PPE	Asim Ademov, Heinz K. Becker, Franc Bogovič, Frank Engel, Rosa Estaràs Ferragut, Monika Hohlmeier, Peter Jahr, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Kudrycka, Jeroen Lenaers, Svetoslav Hristov Malinov, Roberta Metsola, Dennis Radtke, Csaba Sógor, Michaela Šojdrová, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Tomáš Zdechovský, Tadeusz Zwiefka
S&D	Maria Arena, Monika Beňová, Vilija Blinkevičiūtė, Ana Gomes, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Iris Hoffmann, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Cécile Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Maria Noichl, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Liliana Rodrigues, Birgit Sippel, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Judith Sargentini

6	-
ECR	Urszula Krupa, Branislav Škripek
EFDD	Julia Reid
ENF	Auke Zijlstra
NI	Udo Voigt
S&D	Josef Weidenholzer

1	0
PPE	Anna Záborská

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se